

12.

Jag slutar nu min wisa,
 Kanste jag icke mer,
 Min mun förmår uppläsa
 Min hand ej skrifa det.
 Blott för mig jag skrivit har
 Och för de andra ynglingar.

13.

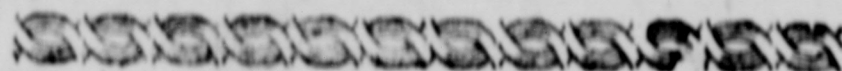
Men alla mina flickor
 Jag ej förgitt har,
 Fast jag nu mera ej med dem
 Får wara uti lag.
 Jag lemna får min ädla wän
 Till dess jag kommer hem igen.

14.

Den som har glada dagar
 Och så en trogen wän,
 Han warder alltid gladet
 Ehwart det lända fan.
 Den lyckans lott har funnit på
 Han alltid säkert wandra må.

Sälles i Wjörnskäpts Bokhandel i Stockholm.

SENDERM,
 tryckt i Marquardska Boktryckeriet 1824.

1.

Jag gick mig ut åt lunden
 En ljuslig sommar dag,
 Att mig en ros uppleta,
 Ibland de andra blad;
 Der fann jag mig en lilja stön.
 Jag henne uti handen stöt.

2.

Så rader jag nu skrifter,
 Så ord af ömt begär,
 Till dig min ros och lilja,
 Om du mig håller kär.
 Gör lat att jag mig dristig gör,
 Att skrifa dessa rader för.

3.

Om jag från dig skall fara,
 Långt bort i fremmand' land;
 Kanste du dig omwänder,
 Jag menar till en ann.
 Men gör som det behagar dig
 Jag vill dig icke säga mer.

N:o 106.

4.

Om kullorna de fara,
Som regn af himmelen,
Vill jag mig icke spara,
Gör dig min lilla Vän.
Gör Kung och fosterlandets väl
Jag strida skall, ehvart det bär.

5.

Vår Kronprins är en gäfva
Från Gud i Himmelen,
Sitt lif Han och vill wäga
Gör land och friheten.
Han Europas undran väckt,
Han värden äfven till oss sträckt.

6.

Han skall oss i striden leda
Oss lifwa med sitt mod,
Han skall våra faror bese
Och resa Sveriges ärestod.
Han alltid för Soldaten war
Vän, Anförare och Gar.

7.

Vår Kung och Öfwerhet
Bewara Himlens Herre,
Vårt lands Inwånare
De större med de mindre.
Wälsigna Gud vårt företag
Och åter skänk oss fredens dag.

8.

Du får jag afsted taga
Af slägt och wänner all,
Antingen det må draga
Till watten eller land.
På passens väg och böljor blå
Der dricker jag Er afstedeskal.

9.

Som Solens glimmande strålar
De ge en ljuslig glans,
Om sommartiden stöna
Då blomster binds i krans.
All blomster-ångar stå i fröjd
Då lefwer jag så hjerligt nöjd.

10.

En frigeman han bär hafwa
En lätt och ledig tropp,
Ej sömnig eller trötter
När andra sofwa sött.
Ja han bär hafwa ädelt mod
Som wäga skall både lif och blod.

11.

Öwänner mång är mina,
Som tala falskt om mig,
Min heder de förkränka
Min wandel, redlighet.
Men låt dem fara werlden om,
Min lön tillgodo om jag kan.